

GERZSON PÁL
FESTŐMŰVÉS
KIÁLLÍTÁSA

ERNST MŰZEUM 1967

Művészi pályája kezdetén, a festőtechnika, a színnek és a rajzosság realiztikus bővületében indult, de a látszatvilág és a kitaposott utak kijózanító csömört keltettek benne. Sorra leszámolt a tetszetős elemekkel, a színnel: minimálisra redukálta és letompította; a felülettel: igyekezett megőrizni a nyers, eleven anyag saját bárdolatlanságát, hogy a tetszetősség ne zavarja a puritán festői gondolatot. Helyes ösztönrel a szerkezetre összpontosította figyelmét, anélkül, hogy az embervilág tükrözéséről lemondott volna.

Ha azt mondaná valaki, hogy Gerzson Pál alkotómódszere realista, megszokott fogalmaink alapján csaknem mindenki azonnal felszisszenne, de ha fogalmaink folyamatban levő átértékelésére gondolunk, nehéz volna tőle megtagadni, hogy a valóság mélységes tisztelete sugárzik műveiből, és azt fogalmazza át képpé, egyre tisztuló művészi meggyőződése szerint.

A valósághoz való viszonya nem az elutasítás, hanem a valóságból vett motívumok szelekciója, átértékelése és konstrukciója a művész belső látásának szuverén rendje szerint. A meglevő világ élményelemeiből egy új képi világ épül, amelynek saját nyelve, megfelelő szimbólumai vannak. Ereje éppen az, hogy távoltage magát minden olcsó, vagy csupán konvencionális érzelmi frázistól. A család és a barátság például sok képnek témája itt, de az összetartozást nem a kaligrafikusan szépelgő felület, nem a megszokottan kellemes színharmóniák fejezik ki, hanem a fokozatosan érlelt, szigorú elvű szerkezet.

A valóság közvetlen látványának naturális vissza-

adása nem célja a művésznak. A reneszansz festők lineáris, és az impresszionisták valór-perspektívája helyett, a sokszempontú látszattörvények érvényesülnek ezeken a képeken, amelyek inkább a felkészült értelem, mint a spontán szemlélet tetszésére számítanak.

Gerzson Pál nem kezdő művész, alakulóban, érlelődésben, változásban van. Talán egyszerűsödik, esetleg színesedik még, átmeneti, forrongó korszak az, amely itt együtt látható. Síkban, vonalban, színfoltokban megfogalmazott művészetét új viszonyok, új kapcsolatok keresése jellemzi. Nagy elődök irányából indul, de útján évek óta egyedül halad.

Még nem jutott el oda, ahová útjának logikája visz, de már saját világában, saját alakjai, tárgyai, arányai között érezheti otthon magát. Világa humanus, humanista póz nélkül.

Hosszú éveken át nem csüggedő, és nem lankadó bátor kísérlettel fejezi ki világát a festő ezekben a művekben.

LAKATOS KÁLMÁN

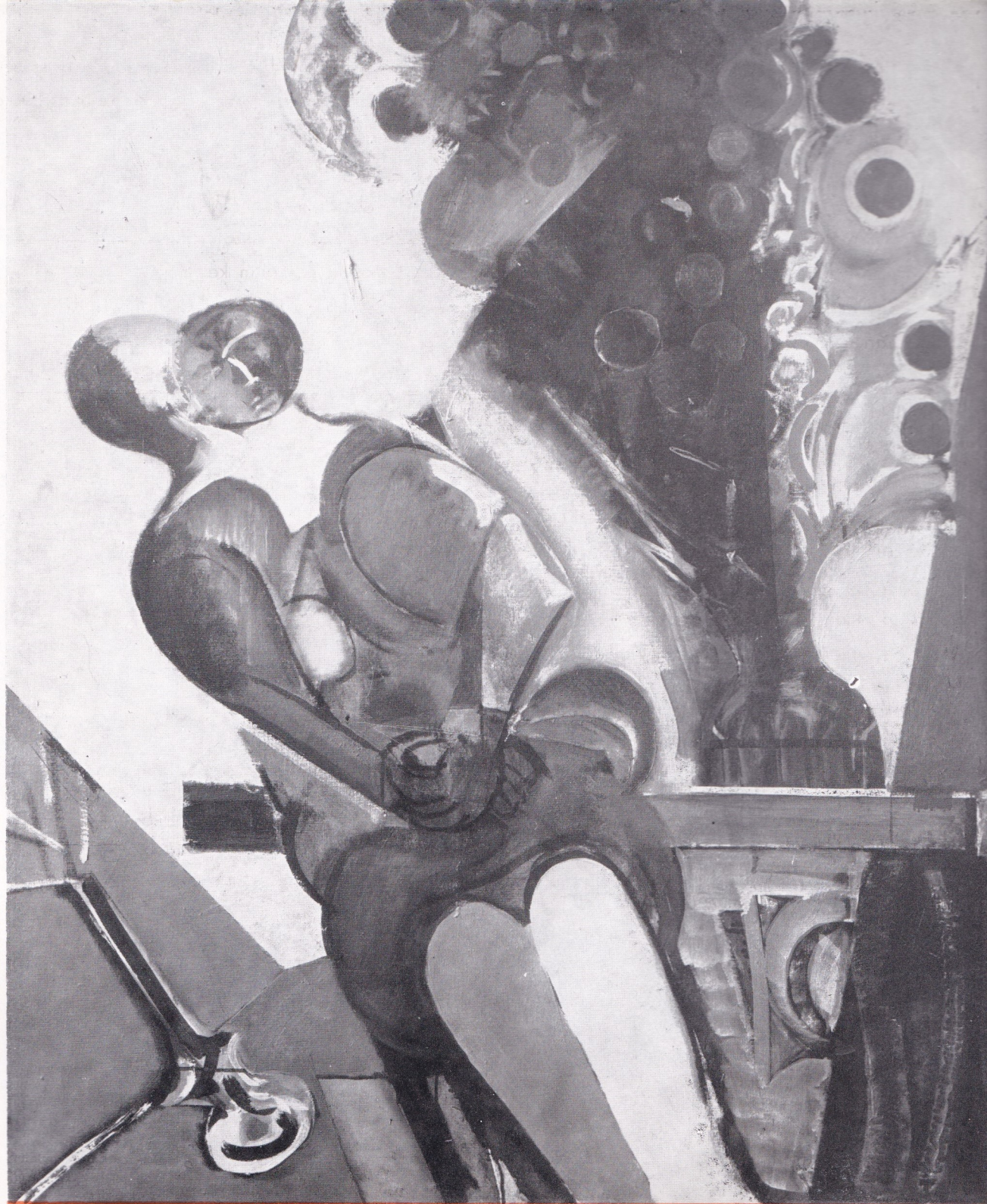
Gerzson Pál 1931-ben született Hirden (Baranya megye).

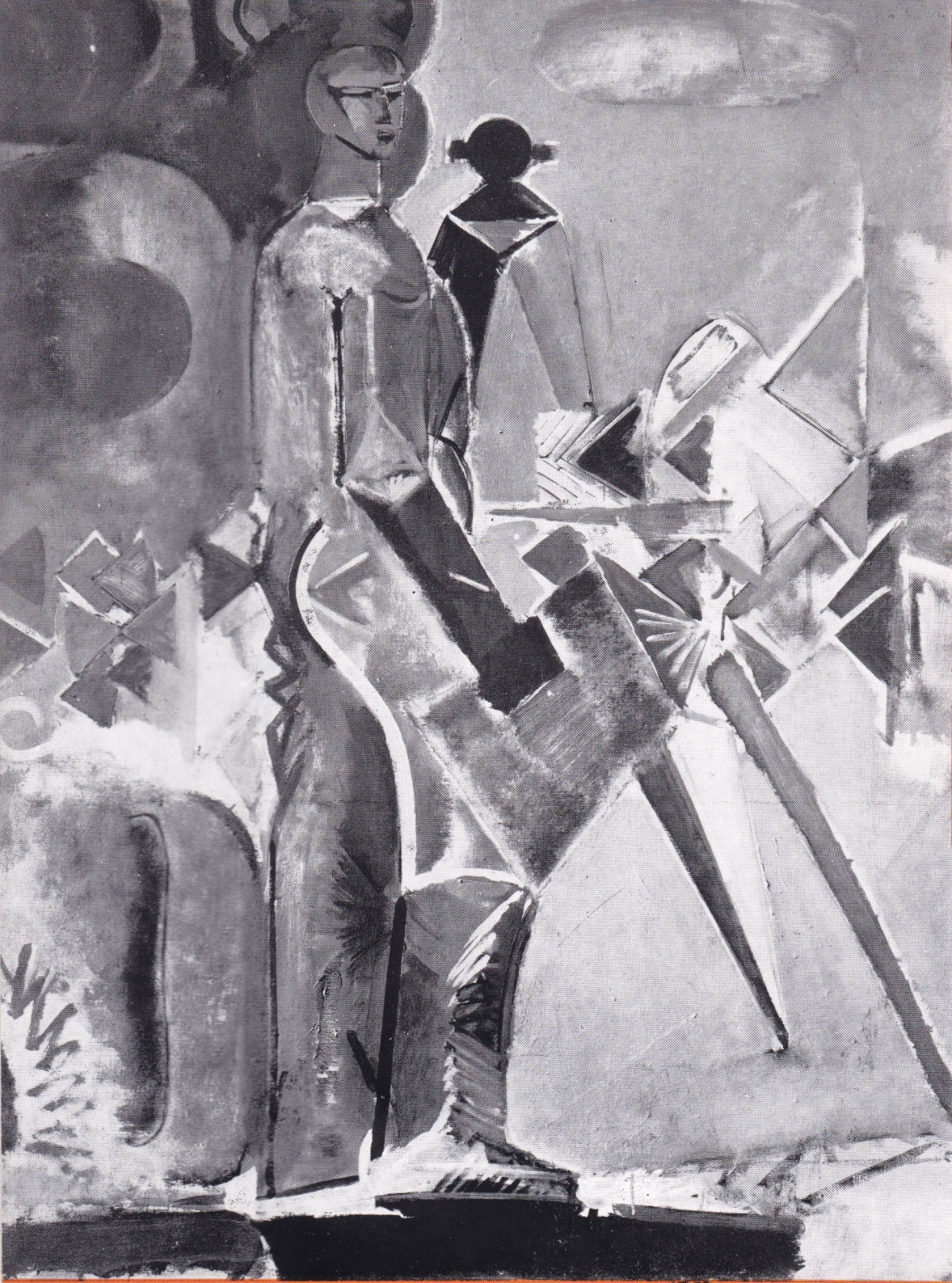
1949–1953-ig járt a Képzőművészeti Főiskolára, Kmetty János, Domanovszky Endre és Hincz Gyula voltak mesterei.

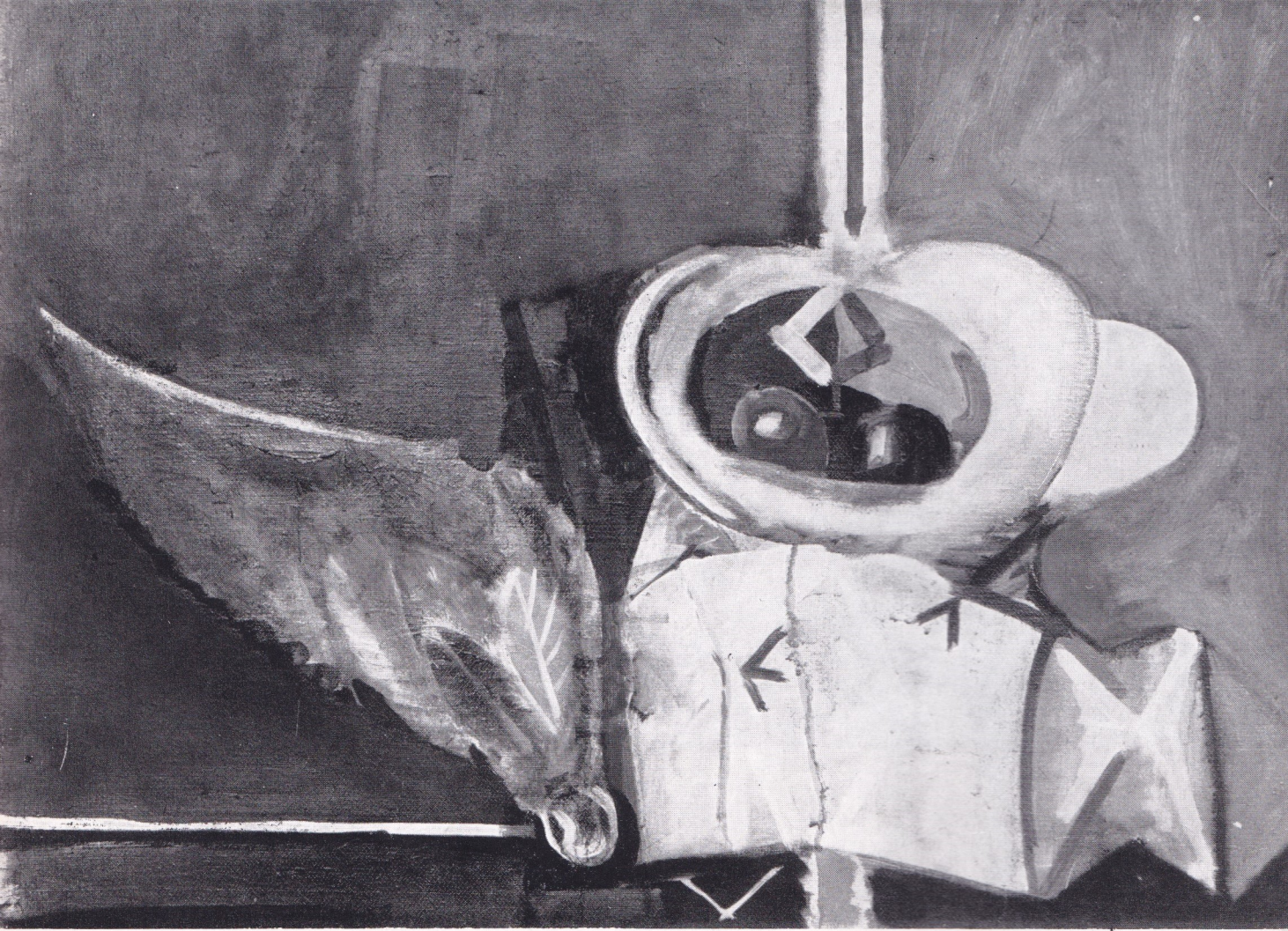
1957 óta vesz részt rendszeresen hazai és külföldi kiállításokon.

1962-ben csoportos kiállítása volt az Ernst Múzeumban.

1960-tól az Iparművészeti Főiskola tanára.

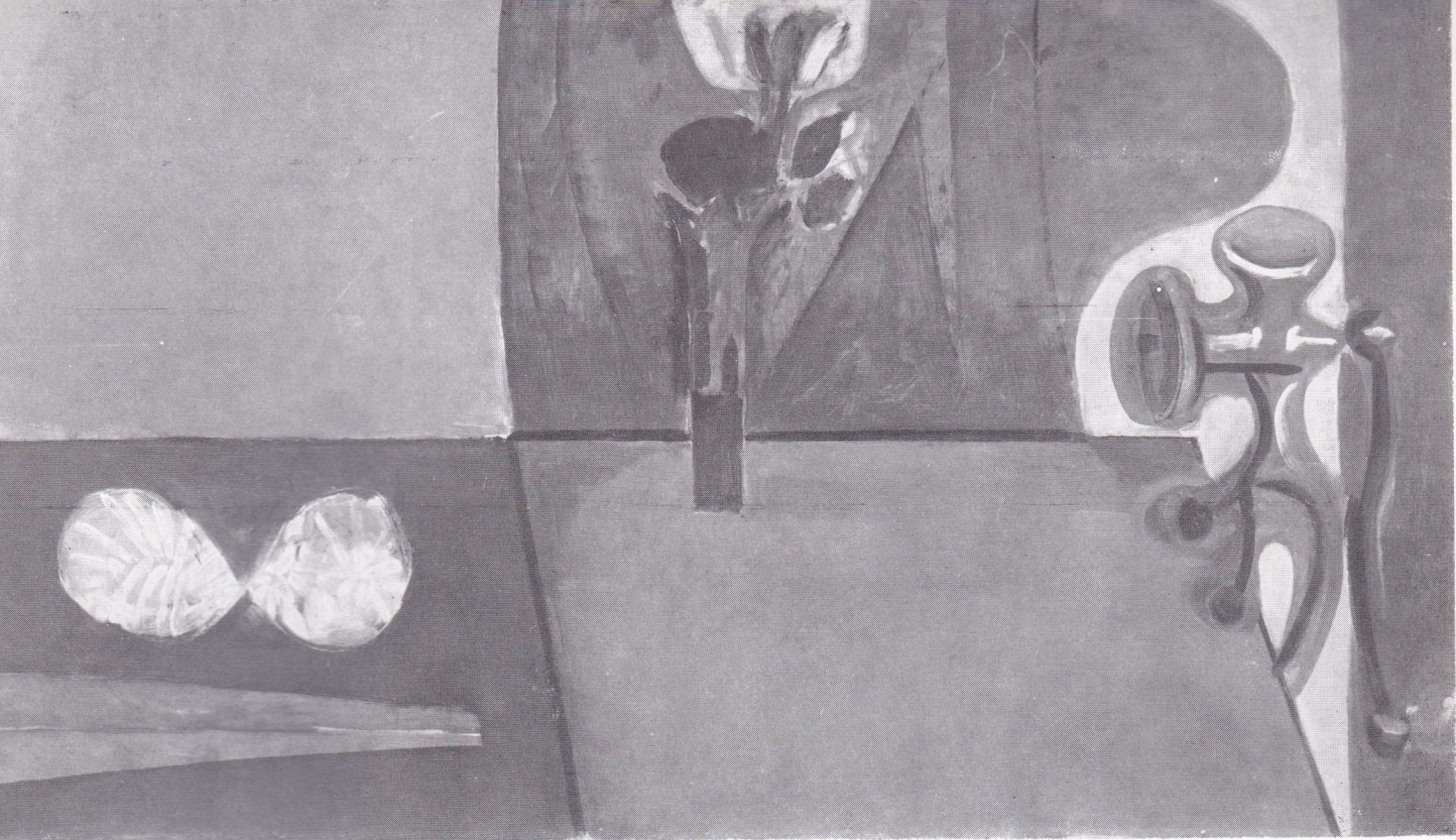

CSENDÉLET II., 1965

◀ FOLDMÉRŐ V., 1966

Kiállított művek

Munkások, 1963
olaj, 33x28 cm

Család I., 1963
olaj, 40,5x32 cm

Két fej, 1964
gobelin, 125x80 cm

Festőiskola I., 1964
olaj, 63x82 cm

Festőiskola II., 1964
olaj, 37x71 cm

Csendélet I., 1964
olaj, 51x63 cm

Peti, 1964
olaj, 50x30 cm

Család II., 1964
olaj, 55x46 cm

Kettős portré, 1964
olaj, 42x60 cm

Mecseki táj, 1964 olaj, 46x60 cm	Beszélgetők II., 1965 olaj, 110x90 cm	Földmérő V., 1966 olaj, 120x90 cm
Család III., 1964 olaj, 45x67 cm	Sári, 1965 olaj, 85x60 cm	Madár I., 1966 olaj, 70x100 cm
Család IV., 1964 olaj, 60x50 cm	Földmérő I., 1965 olaj, 83x62 cm	Leány, 1966 olaj, 70x51 cm
Család V., 1964 olaj, 40,5x38 cm	Csendélet II., 1965 olaj, 60x85 cm	Kislány, 1965 olaj, 80x50 cm
Kompozíció I., 1964 olaj, 19x28 cm	Csendélet III., 1965 olaj, 60x85 cm	Arckép II., 1966 olaj, 25x17 cm
Beszélgetők I., 1964 olaj, 29x19 cm	Csendélet IV., 1965 olaj, 63x83 cm	Madarak, 1966 olaj, 66x84 cm
Család VI., 1964 olaj, 29x19 cm	Csendélet V., 1965 olaj, 50x89 cm	Vázlatok I–II–III., 1966 olaj, 18x51, 18x63, 19x50 cm
Család, 1964 olaj, 26x18 cm	Gépek, 1965 pasztell, 60x42 cm	Táj II., 1966 olaj, 50x60 cm
Két figura, 1964 olaj, 29x19,5 cm	Arckép I., 1965 pasztell, 60x42 cm	Terv (Pécsi Tanácsház intarzia- vázlata), 1966 collage, 33x125 cm
Kompozíció II., 1964 olaj, 18x28 cm	Két madár, 1965 pasztell, 65x50 cm	Erdő–mező, 1967 olaj, 125x90 cm
Festőiskola III., 1964 olaj, 18x30 cm	Dunántúli tájak I–X., 1964–65 akvarell, 32x48 cm	Repülő madár I., 1967 olaj, 70x100 cm
Család VIII., 1964 olaj, 59x51 cm Magántulajdon	Festőiskola IV., 1965 olaj, 18x38 cm	Madár szoborral, 1967 olaj, 60x80 cm
Gondolkodó I., 1965 olaj, 120x170 cm	Könyöklő asszony, 1965 olaj, 70x50 cm Magántulajdon	Festőiskola V., 1967 olaj, 50x70 cm
Szabadban, 1964–65 olaj, 120x170 cm (Címoldalon reprodukálva)	Telihold, 1966 olaj, 100x140 cm	Fiú portré, 1967 olaj, 70x40 cm
Gondolkodó II., 1965 olaj, 60x120 cm	Dzsámi, 1966 olaj, 120x90 cm	Önarckép II., 1967 olaj, 75x59 cm
Táj, 1965 olaj, 83x125 cm	Földmérő IV., 1966 olaj, 120x90 cm	Anyá gyermekkel, 1967 olaj, 50x50 cm
Földmérő II., 1965 olaj, 25x33 cm Magántulajdon	Pécsi Városi Tanácsház interzia- kartonja, 1966 tempera, 160x650 cm	Madárvilág, 1964–67 olaj, 125x200 cm
Önarckép I., 1965 olaj, 60x50 cm Magántulajdon	Álom, 1966 olaj, 110x90 cm (3. oldalon reprodukálva)	Tárgyak, 1967 olaj, 50x70 cm (6. oldalon reprodukálva)

3.-Ft

A KIÁLLÍTÁST RENDEZTE
BARANYI JUDIT

AZ INSTALLÁCIÓT TERVEZTE
VAS ANTAL

A KATALÓGUST TERVEZTE
ZELENÁK CRESCENCIA

A FOTÓKAT KÉSZÍTETTE
SCHWANNER ENDRE

Készült 500 példányban
Felelős kiadó:
Kiállítási Intézmények Igazgatója
FMNYV d. t. 3649 — Magyar Hirdető